

Tot recordant Santa Tecla...



Carles Sala Roca,
conseller de Joventut i Festes

Tarragona i els tarragonins ens trobem plenament immersos en les activitats de tardor. Acabat l'estiu i passades les dues festes majors, els ciutadans tornem a la nostra feina quotidiana i la ciutat recupera el seu ritme habitual. És aquest el moment de mirar-nos la festa de Santa Tecla des d'una certa distància per poder valorar-la en la seva justa mesura i començar a

dissenyar l'edició de l'any que ve.

Des de l'Ajuntament en fem una valoració global molt positiva, d'aquesta Santa Tecla que hem deixat enrere, i a més a més hem detectat que els ciutadans, en general, s'han emportat una impressió molt bona de les festes.

No podem oblidar, però, que hi ha alguns aspectes que es poden millorar, per exemple el fet que l'assistència de públic en algun acte va superar de molt les previsions. Hem d'evitar que la gran participació ciutadana es converteixi en massificació, ja que la festa ha de servir per gaudir-la i no podem permetre que Santa Tecla mori d'èxit.



D'aquests 11 dies de celebració cal ressaltar l'alta participació i el fet que la festa contribueix a millorar la consciència ciutadana i la coneixença entre els habitants d'una ciutat amb un creixement constant.

També hem de lamentar la suspensió d'alguns actes que per raons tècniques, meteorològiques o de salut no s'han pogut celebrar, però des de l'Ajuntament mirarem d'organitzar els propers mesos algun tipus d'activitat per compensar-ho. En resum, el balanç és força positiu, però hem de seguir treballant perquè cada edició de Santa Tecla sigui la millor.

L'ENTREVISTA:

Cinta S. Bellmunt - Periodista i autora del llibre

"Darrere micro, 69 anys de ràdio a Tarragona"



-Què hi podem trobar, a Darrere el micro, 69 anys de ràdio a Tarragona?

És un recorregut panoràmic de la ràdio a Tarragona, des que s'obre la primera emissora a la ciutat (Ràdio Tarragona, el 1933) fins a l'agost del 2002. Tal com diu el títol són 69 anys de ràdio. En paral·lel també s'expliquen fets importants que han succeït, amb els periodistes que van assistir a aquests actes, així

com la tecnologia i les diferents eines que han utilitzat els professionals.

-Com va sorgir la idea de recollir la història de la ràdio a Tarragona?

Ara fa un any Tarragona Ràdio va celebrar el seu 15è aniversari. Aleshores el gerent de l'Empresa Municipal de Mitjans de Comunicació, Francesc Valls, em va encomanar un suplement per a la revista TARRAGONA MUNICIPAL. Durant la realització d'aquest suplement vam veure que era interessant i que hi havia prou material com per fer un llibre.

A partir d'aquí, i després de diverses lectures, entrevistes i qüestionaris a professionals del mitjà ha sorgit aquest llibre.

-Per què aquest títol?

Volíem que sortissin els anys de ràdio que el llibre repassa, però també calia buscar alguna frase atractiva.

Darrere el micro ens va semblar que era prou bona perquè és curt, simpàtic i reflecteix el que s'explica, ja que és la història de la ràdio de la mà dels que la van viure.

-Quin dels fets de la història de la ràdio a Tarragona destacaries?

Hi ha dues coses que són les que més m'han sorprès: una de l'època

més antiga, anys 50 i 60, quan la ràdio estava molt lligada amb l'entorn. No hi havia televisió i el seu paper el cobria la ràdio. Es feia radioservei, i els professionals ho sabien; era un compromís social. L'altre dels fets que considero que més han marcat la ràdio, és l'atemptat al rack de Repsol, l'any 1987. És un punt d'inflexió, perquè fins aquell moment no havia passat res d'igual a la ciutat. Es mobilitza la població per la desinformació de la gent, ja que no estava sistematitzat com actuar. A partir de l'atemptat es regula aquesta actuació i es fan convenis amb diferents ràdios en cas d'accident.

-El llibre recull el passat i el present de la ràdio a Tarragona; com en veus el futur?

En general veig que hi ha un desencís perquè és el moment amb més emissores implantades, però es treballa molt en cadena. Amb això els professionals veuen com cada cop perden més protagonisme perquè hi ha menys espai per a la programació local.

Els periodistes que als anys 80 van viure moments gloriosos amb l'obertura democràtica, ara veuen reduït el seu espai. Ara és una fase de canvis i es busquen nous formats.

-Tarragona ha estat declarada Patrimoni de la Humanitat, però, a més dels monuments, què més hauria de ser Patrimoni de la Humanitat?

Els valors ecològics haurien de ser Patrimoni de la Humanitat: des del respecte al descans dels veïns passant pel civisme de tots els ciutadans per mantenir Tarragona neta fins a la presència d'àmplies zones verdes distribuïdes per punts estratègics de la ciutat. Tarragona ha crescut molt i s'ha enriquit en els últims anys des del punt de vista econòmic, cultural i arqueològic, però li falta trobar encara el seu equilibri amb l'entorn, amb tot el que comporta una convivència respectuosa amb els valors ecològics.